

[Stegger Nielsen.]

at det tilskudsbeløb, de vil kunne få til deres byggeri, i det højeste vil kunne blive ca. 40 pct. af udgifterne. Det er det højeste, og heri er så medregnet det direkte tilskud, som vi har haft i en årrække siden 1940, det tilskud, der hviler på årlige bevillinger på finansloven. Nu spørger jeg med det samme i sagens interesse og i kommunernes interesse den højtærede kirkeminister som fungerende undervisningsminister: Kan dette direkte tilskud forventes ydet også i de kommende år? Det er jo meget vigtigt for kommunerne, og jeg vil ikke undlade som skolekonsulent for et af vore amter at sige, at jeg ser ikke, at landkommunerne kan gennemføre de store økonomiske opgaver, uden at de kan regne med — jeg indskyder, at jeg forstår udmærket, at det direkte tilskud, der hviler på årlige bevillinger, kan man ikke udtale sig så bombefast om, som man kan om skolelovens tilskud —, at den ordning, vi har haft i en årrække vedrørende den sidste halvdel af tilskuddene, også kan fortsætte.

Jeg hilser med tilfredshed, at de tyndt befolkede egne vil kunne opnå et større tilskud indenfor et beløb af 8 mill. kr., og at der er åbnet mulighed for en yderligere bevilling, hvis dette ikke slår til. Nu ser jeg meget vel, at der kan komme en vanskelighed med hensyn til det skøn, som det høje ministerium her kan komme ud for. Hvad er „spredt bebyggelse“, og hvad er ikke-spredt bebyggelse? Er det bestemte landsdele, eller er det f. eks. også kommuner i Østjylland, der er af stor udstrækning og har mange skoler og faktisk også har spredt bebyggelse? Dette skøn kan blive noget vanskeligt.

Endvidere gør jeg opmærksom på — det er rent praktiske ting, jeg vil nævne —, at der kan jo også være tale om en kombination af nyt og gammelt. Jeg tænker her på, at man i den kommende tid i videre udstrækning kan anvende bestående skolebygninger som led i det nye kompleks. Disse to ting kan udmærket kombineres på en sådan måde, at folkeskolelovens bestemmelser gennemføres på en praktisk og billig måde. Jeg håber, at den slags bestræbelser af det høje ministerium og af de myndigheder, der får med sagen at gøre, må blive mødt med forståelse. Det ville betyde en billiggørelse og ville blive mødt med megen påskønnelse i landkommunerne.

Hvad angår forsamlingshusspørgsmålet, vil jeg oprigtigt håbe, at det, der nu er stillet i udsigt, vil blive mødt med forståelse hos de høje myndigheder, nemlig at man gen-

nem boligstøtteloven vil kunne opnå, hvad man ikke har kunnet opnå gennem denne lov: støtte til opførelse af nye forsamlingshuse og til modernisering af bestående forsamlingshuse, ikke mindst til forsamlingshuse, der moderniseres og monteres for at kunne bruges som skolegymnastiksale. Der vil nemlig være mange små landsbyer, hvor det vil være urimeligt og uforståeligt for befolkningen, om man skal have to bygninger liggende i samme lille by, en til skolebørnenes gymnastik og en anden til forsamlingshus. Dette må kunne kombineres på en fornuftig måde, så at det tilskud, som lovgivningen har stillet i udsigt til skolegymnastiksal, kan overføres til et forsamlingshus, i de tilfælde naturligvis, hvor forsamlingshuset tilfredsstiller de krav, som inspektion og høje myndigheder er berettiget til at stille. Dette er meget vigtigt, og jeg håber oprigtigt, at der under de overvejelser, jeg forstår der fremdeles er vedrørende boligstøtteloven, må komme et resultat på dette punkt.

Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at dette at godkende et forsamlingshus til skolegymnastiksal med deraf flydende tilskud efter skoleloven har været praktiseret velvilligt i de senere år af det høje undervisningsministerium.

Vedrørende forsøgsundervisningen, som den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. H. P. Johansen, var inde på, skal jeg kun sige, at de forsøg, der her er tale om, er der allerede åbnet adgang til på vore seminarier. At tilsvarende forsøg finder sted i folkeskolen, mellemskolen og gymnasiet, er kun rimeligt.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på den delte og udelte skole, og om man skal dele børnene ved mellemskolen. Hvis man skal bibeholde mellemskolen, er det muligt, at det ærede medlem hr. H. P. Johansen har ret i, at et år lagt til den udelte skole ville være et plus, og at man så skulle have en 3-årig mellemskole. Men det bliver der nok lejlighed til at forhandle om senere.

Tidsfristen 1958 finder jeg rimelig. Derimod er jeg en lille smule i tvivl med hensyn til, om ikke 1953 som maksimumsfrist for indsendelsen af skoleplan som betingelse for tilskud til byggeri er lovlig kort, men under henvisning til mine udtalelser i begyndelsen af min tale skal jeg selvfølgelig ikke stille noget forslag om ændring heri. Jeg mener dog, at når vi nu lader denne frist på 3 år passere, må der tages en lille smule larme på det, for jeg imødeser, at der kan være kommuner, der knap kan gennemføre det inden dette tidspunkt.

Jeg skal slutte med at sige, at der er ikke i